

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 645

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 11 decembrie 2000

SUMAR

Nr.	Pagina	Pagina	
DECRETE			
572. — Decret privind acreditarea unui ambasador	1	Decizia nr. 183 din 10 octombrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 30/1999	5-6
576. — Decret privind acreditarea unui ambasador	2		
577. — Decret privind acreditarea unui ambasador	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 172 din 26 septembrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chirieșilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe	2-4	Decizia nr. 188 din 10 octombrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/1997, articol introdus prin Legea nr. 148/1999 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/1998 pentru modificarea și completarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/1997 privind regimul accizelor și al altor impozite indirecte	7-8
Decizia nr. 181 din 10 octombrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 376 alin. 1 și ale art. 377 alin. 1 pct. 3 din Codul de procedură civilă	4-5		

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind acreditarea unui ambasador

În temeiul art. 91 alin. (2) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Ioan Donca, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Populară Chineză, se acreditează și în calitate de ambasador nerezident în Republica Populară Democrată Coreeană, cu reședința la Beijing.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 5 decembrie 2000.
Nr. 572.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul art. 91 alin. (2) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul George Iulian Stancov, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al României în Statele Unite Mexicane, se acreditează și în calitatea de ambasador nerezident în Republica Costa Rica, Republica Guatemala, Republica Honduras, Republica El Salvador și în Republica Nicaragua, cu reședința la Ciudad de Mexico.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din Constituția României, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 5 decembrie 2000.
Nr. 576.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind acreditarea unui ambasador

În temeiul art. 91 alin. (2) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Marinela Ioana, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Venezuela, se acreditează și în calitatea de ambasador nerezident în Jamaica, Republica Dominicană, Republica Trinidad-Tobago, Republica Panama, Republica Cooperatistă Guyana și în Republica Haiti, cu reședința la Caracas.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din Constituția României, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 5 decembrie 2000.
Nr. 577.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 172**
din 26 septembrie 2000**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Mariana Trofimescu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Alexandru Ienciu și Paraschiva Ienciu în Dosarul nr. 760/2000 al Judecătoriei Sectorului 1 București, având ca părți pe autorii excepției și Vasile Sasu.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. În susținere arată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu contravin Constituției, ci, dimpotrivă, aceste dispoziții au scopul de a proteja chiriașii din imobilele restituite foștilor proprietari atât în baza Legii nr. 112/1995, cât și prin hotărâri judecătorești. Se susține că prin ordonanță de urgență se pot reglementa domenii rezervate legii organice, invocându-se în acest sens și jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 martie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 760/2000, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe**, excepție ridicată de Alexandru Ienciu și Paraschiva Ienciu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia, fără a indica textul din Constituție căruia i-ar contraveni dispozițiile art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, consideră că „Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului de a emite ordonanțe pe domenii ce nu fac obiectul unor legi organice“.

Judecătoria Sectorului 1 București, exprimându-și opinia, arată că dispozițiile art. 11 alin. (2) nu contravin prevederilor art. 114 din Constituție, „fiind vorba de dispozițiile unei ordonanțe de urgență a Guvernului care nu modifică legea organică — Codul de procedură civilă cu privire la ordonanța președințială — art. 581 din Codul de procedură civilă, ci arată în mod expres că această dispoziție se aplică și în materia evacuării chiriașilor din casele naționalizate, care nu posedă titlu de locațiune“.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, cu susținerea că, potrivit art. 114 alin. (1) și (2) din Constituție, ordonanțele emise în temeiul unei legi de abilitare nu pot reglementa domenii care fac obiectul legilor organice. În ceea ce privește ordonanțele de urgență, acestea pot fi emise în orice domeniu, dacă este îndeplinită condiția existenței unor situații excepționale. În sprijinul acestor susțineri invocă Decizia Curții Constituționale nr. 34/1998. Referindu-se la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, arată că adoptarea ei a fost determinată de expirarea termenului prevăzut de Legea nr. 17/1994, precum și de necesitatea soluționării litigiilor apărute ca urmare a aplicării Legii nr. 112/1995, a căror nerezolvare ar fi putut genera conflicte sociale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40 din 8 aprilie 1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999, text care are următorul conținut: *„Lipsa unui răspuns scris sau refuzul nejustificat al chiriașului sau al fostului chiriaș de a încheia un nou contract de închiriere în termen de 60 de zile de la primirea notificării îl îndreptățește pe proprietar să ceară în justiție evacuarea necondiționată a locatarilor, cu plata daunelor-interese, pe calea ordonanței președințiale.“*

Autorii excepției de neconstituționalitate critică textul de lege menționat pe motiv că „Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului în domenii ce nu fac obiectul unor legi organice“.

Examinând această susținere, Curtea Constituțională constată că textul constituțional presupus a fi încălcat este cel al art. 114 din Constituție, care are următorul cuprins:

„(1) Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.

(2) Legea de abilitare va stabili, în mod obligatoriu, domeniul și data până la care se pot emite ordonanțe.

(3) Dacă legea de abilitare o cere, ordonanțele se supun aprobării Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la împlinirea termenului de abilitare. Nerespectarea termenului atrage încetarea efectelor ordonanței.

(4) În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.

(5) Aprobarea sau respingerea ordonanțelor se face printr-o lege în care vor fi cuprinse și ordonanțele ale căror efecte au încetat potrivit alineatului (3).“

Cu privire la argumentele aduse de autorii excepției Curtea reține că interdicția reglementării de către Guvern în domeniul legilor organice privește numai ordonanțele Guvernului adoptate în baza unei legi speciale de abilitare, această interdicție decurgând nemijlocit din textul constituțional. O asemenea limitare nu este prevăzută însă de alin. (4) al art. 114 din Constituție, referitor la ordonanțele de urgență, deoarece cazul excepțional ce impune adoptarea unor măsuri urgente pentru salvagardarea unui interes public ar reclama instituirea unei reglementări de domeniul legii organice, care, dacă nu ar putea fi adoptată, interesul public avut în vedere ar fi sacrificat, ceea ce este contrar finalității constituționale a instituției. În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 34 din 17 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998.

Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 718 din 29 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 31 decembrie 1997, a statuat, de asemenea, că „din cuprinsul prevederilor art. 72 alin. (3) din Constituție și al celorlalte dispoziții constituționale nu rezultă că reglementările relative la procedura civilă, în ansamblul lor, fac parte din domeniul legilor organice; fără îndoială, în conținutul unor asemenea reglementări pot exista și norme de domeniul legii organice care atrag deci adoptarea lor cu majoritatea prevăzută de Constituție pentru astfel de legi. Aceasta însă nu înseamnă transformarea tuturor dispozițiilor Codului de procedură civilă în prevederi de natura legii organice, deoarece astfel s-ar ajunge, practic, la completarea Constituției, care reglementează expres și limitativ domeniile rezervate acestei categorii de legi, între care nu figurează dispoziții legale privind procedura civilă“.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluțiile promovate prin deciziile sus-amintite își mențin valabilitatea și în această cauză, astfel că excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă sub acest aspect.

Curtea reține, de altfel, că măsura evacuării din spațiul deținut abuziv de chiriașul care refuză să încheie contractul de închiriere în termen de 60 de zile de la notificarea făcută de proprietar poate fi luată pe calea ordonanței

președințiale, instituție reglementată de art. 581 din Codul de procedură civilă, aceasta făcând parte din ansamblul procedurilor de judecată reglementate prin lege, așa cum prevede art. 125 alin. (3) din Constituție.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Alexandru Ienciu și Paraschiva Ienciu în Dosarul nr. 760/2000 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 septembrie 2000.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **Ioan Muraru**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 181

din 10 octombrie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 376 alin. 1 și ale art. 377 alin. 1 pct. 3 din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 376 alin. 1 și ale art. 377 alin. 1 pct. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Termoelectrica” — S.A. — Sucursala Rovinari în Dosarul nr. 3.405/2000 al Judecătoriei Târgu Jiu.

La apelul nominal se prezintă domnul consilier juridic Virgil Novac, reprezentantul autorului excepției, lipsind părțile: Ion Ciobanu, Emilian Cadar, Gheorghe Voica și Banca Comercială Română — S.A. — Filiala Gorj, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Societății Comerciale „Termoelectrica” — S.A. — Sucursala Rovinari solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, deoarece atât art. 376 alin. 1, cât și art. 377 alin. 1 pct. 3 din Codul de procedură civilă contravin principiului egalității în drepturi a cetățenilor, prevăzut de Constituție. Partea care este obligată prin hotărâre judecătorească poate fi executată silit înainte ca aceasta să fi fost motivată și comunicată. În felul acesta se execută silit o hotărâre care a parcurs numai primul grad de jurisdicție, partea nemai-având astfel posibilitatea de a-și recupera paguba cauzată ca urmare a acestui fapt.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ridicate, considerând că prevederile criticate sunt constituționale. Reglementarea dreptului de a cere executarea silită nu poate fi condiționată de exercitarea de către debitor a tuturor căilor legale de atac împotriva titlului executoriu, dacă legea prevede astfel.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 aprilie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 3.405/2000, **Judecătoria Târgu Jiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 376 alin. 1 și ale art. 377 alin. 1 pct. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Termoelectrica” — S.A. — Sucursala Rovinari într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei cereri de validare poprire, formulată de creditorii împotriva autorului excepției, care are calitatea de debitor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate s-a susținut că prevederile art. 376 alin. 1, referitoare la investirea hotărârilor judecătorești cu formulă executorie, și ale art. 377 alin. 1 pct. 3 din Codul de procedură civilă, referitoare la hotărârile date în apel, sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 16 alin. (2) și ale art. 21 alin. (2), coroborate cu cele ale art. 128 din Constituție. Autorul excepției consideră că debitorul poate fi executat silit, după judecarea apelului, înainte ca hotărârea judecătorească să fie motivată și comunicată. În felul acesta „echilibrul juridic dintre părți se rupe, deoarece una dintre părți are dreptul de a cere executarea silită mai devreme decât cealaltă parte, ceea ce este, indiscutabil, un avantaj creat de legiuitor, fără nici o justificare”.

Judecătoria Târgu Jiu, exprimându-și opinia, apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, deoarece, potrivit dispozițiilor art. 300 alin. 2 din Codul de procedură civilă, în astfel de situații instanța sesizată cu judecarea recursului poate dispune, motivat, suspendarea executării hotărârii recurate.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 376 alin. 1 și ale art. 377 alin. 1 pct. 3 din Codul de procedură civilă este neîntemeiată, întrucât dreptul de a cere executarea silită nu poate fi condiționat de exercitarea de către debitor a tuturor căilor legale de atac împotriva titlului executor. O asemenea condiționare ar fi contrară scopului urmărit de lege, și anume acela de a oferi creditorului

mijloacele adecvate de realizare cât mai grabnică a drepturilor prevăzute în titlul executor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Analizând încheierea de sesizare, precum și susținerile formulate în dosarul cauzei de autorul excepției, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 376 alin. 1 și ale art. 377 alin. 1 pct. 3 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 376 alin. 1: *„Se investesc cu formulă executorie hotărârile care au rămas definitive ori au devenit irevocabile, înscrisurile autentificate, precum și orice alte hotărâri sau înscrisuri, pentru ca acestea să devină executorii, în cazurile anume prevăzute de lege.”;*

— Art. 377 alin. 1 pct. 3: *„Sunt hotărâri definitive: [...] hotărârile date în apel, prin care se rezolvă fondul pricinii.”*

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 alin. (2), care prevăd că *„Nimeni nu este mai presus de lege”*, ale art. 21 alin. (1), potrivit cărora *„Orice persoană se poate adresa justiției*

pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime”, și alin. (2), care stabilește că *„Nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept”*, precum și cele ale art. 128, potrivit cărora *„Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”*.

Autorul excepției consideră că, potrivit prevederilor legale criticate, poate fi executată silit o hotărâre judecătorească ce a parcurs numai prima treaptă de jurisdicție. În felul acesta prevederile art. 376 alin. 1 și ale art. 377 alin. 1 pct. 3 din Codul de procedură civilă contravin dispozițiilor art. 21 alin. (2) și ale art. 128 din Constituție.

Analizând aceste susțineri, Curtea constată că sunt neîntemeiate. În conformitate cu dispozițiile art. 125 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora *„Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege”*, întreaga procedură de executare silită, inclusiv prevederile legale criticate, este prevăzută de lege, respectiv de partea a V-a din Codul de procedură civilă. Din ansamblul acestor reglementări rezultă că părțile au acces la justiție, iar debitorul are la dispoziție garanții procedurale care îi permit să se adreseze instanței și, pentru motive întemeiate, pe care le va aprecia instanța, să solicite suspendarea executării sau chiar anularea titlului care se execută.

Examinând excepția de neconstituționalitate sub aspectul criticii privind încălcarea principiului egalității în drepturi, prevăzută la art. 16 din Constituție, Curtea reține că aceasta este, de asemenea, neîntemeiată. Prin instituirea de către legiuitor, în textul de lege criticat, a unor prevederi cu privire la caracterul definitiv al hotărârilor judecătorești, precum și la investirea lor cu formulă executorie nu se constituie nici un privilegiu ori discriminare, în sensul dispozițiilor art. 16 alin. (2) din Constituție.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A, c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 376 alin. 1 și ale art. 377 alin. 1 pct. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Termoelectrica” — S.A. — Sucursala Rovinari în Dosarul nr. 3.405/2000 al Judecătoriei Târgu Jiu.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 octombrie 2000.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **Ioan Muraru**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 183

din 10 octombrie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 30/1999

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 30/1999, excepție ridicată de Societatea Comercială „Microelectronica” — S.A. din București în Dosarul nr. 1.003/1999 al Tribunalului București — Secția comercială.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, reprezentat de avocat Dumitru Rădescu, lipsind Ministerul de Interne, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul autorului excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Se arată că prevederile art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru sunt neconstituționale prin aceea că, „aplicând același regim juridic unor situații diferite se creează o situație favorabilă autorității publice parte într-un raport juridic de drept privat, iar nu de drept public“, ceea ce contravine prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1).

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca fiind neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, arătând că textul de lege criticat este în deplin acord cu dispozițiile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 septembrie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 1.003/1999, **Tribunalul București — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 30/1999, excepție ridicată de Societatea Comercială „Microelectronica“ — S.A. din București.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prin art. 17 din Legea nr. 146/1997, modificată și completată, este încălcat art. 16 alin. (1) din Constituția României, care prevede egalitatea în drepturi a cetățenilor, fără privilegii și fără discriminări. De aceea, prin scutirea de la plata taxei de timbru numai a autorităților publice menționate în textul criticat, persoanele juridice de drept privat sunt supuse unui tratament discriminatoriu.

Tribunalul București — Secția comercială, exprimându-și opinia, apreciază că excepția invocată este neîntemeiată, deoarece în cauză „reclamanta este o instituție de stat, bugetară, care poate fi partener comercial, dar profitul prestației sale se dirijează la bugetul de stat sau completează propriile cheltuieli de funcționare, degrevând, în mod corespunzător, alocația de la buget“.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că aspectele invocate de autorul excepției „nu vizează o problemă de neconstituționalitate, ci una ce ține de aplicarea legii. Scutirea de la plata taxelor judiciare de timbru este, în fond, una dintre măsurile care definesc regimul juridic al proprietății publice, ea având ca obiect numai cererile și acțiunile privind venituri publice“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 30/1999, excepție ridicată de Societatea Comercială „Microelectronica“ — S.A. din București în Dosarul nr. 1.003/1999 al Tribunalului București — Secția comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 octombrie 2000.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **Ioan Muraru**

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Excepția de neconstituționalitate privește dispozițiile art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 30/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 29 ianuarie 1999. Acest text de lege are următorul conținut: „*Sunt scutiți de taxa judiciară de timbru cererile și acțiunile, inclusiv căile de atac formulate, potrivit legii, de Senat, Camera Deputaților, Președinția României, Guvernul României, Curtea Constituțională, Curtea de Conturi, Consiliul Legislativ, Avocatul Poporului, de Ministerul Public și de Ministerul Finanțelor, indiferent de obiectul acestora, precum și cele formulate de alte instituții publice, indiferent de calitatea procedurală a acestora, când au ca obiect venituri publice.*“

Autorul excepției consideră că prin art. 17 din Legea nr. 146/1997 au fost încălcate dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, text potrivit căruia: „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că în speță procesul aflat pe rol în fața instanței judecătorești are ca părți o societate comercială și un organ al administrației publice. Prin art. 16 alin. (1) din Constituție este prevăzută egalitatea între cetățeni, așadar între persoane fizice. Ca urmare, referirea la acest text constituțional nu este pertinentă. De altfel Curtea Constituțională, prin mai multe decizii, a stabilit că art. 16 alin. (1) garantează egalitatea în drepturi a cetățenilor, iar nu egalitatea persoanelor colective, a persoanelor juridice (de exemplu, Decizia nr. 18 din 27 februarie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 8 aprilie 1996), precum și că acesta privește egalitatea cetățenilor în fața legilor și a autorităților publice, iar nu egalitatea de tratament juridic între cetățeni și autoritățile publice (de exemplu, Decizia nr. 371 din 14 octombrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 2 februarie 1998).

De asemenea, Curtea mai reține că scutirea de la plata taxei de timbru a autorităților publice prevăzute la art. 17 din Legea nr. 146/1997 nu este nejustificată, deoarece această scutire se referă numai la acțiunile prin care se urmărește întregirea veniturilor statului, venituri care, prin neplata taxelor de timbru, ar fi, inutil și temporar, diminuate.

De altfel, asupra constituționalității dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 146/1997 Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 121 din 27 iunie 2000, stabilind că acest text de lege este constituțional.

Această soluție își păstrează valabilitatea și în cauza de față, neexistând rațiuni pentru modificarea jurisprudenței Curții Constituționale, astfel că excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 188

din 10 octombrie 2000

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. 11
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/1997, articol introdus prin Legea nr. 148/1999
privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/1998 pentru modificarea
și completarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/1997
privind regimul accizelor și al altor impozite indirecte**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/1997, articol introdus prin Legea nr. 148/1999 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/1998 pentru modificarea și completarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/1997 privind regimul accizelor și al altor impozite indirecte, excepție ridicată de Societatea Comercială „Miracol Impex” — S.R.L. din Fetești în Dosarul nr. 85/2000 al Curții de Apel București — Secția contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc autorul excepției, Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat Ialomița, Administrația financiară Fetești și Ministerul Finanțelor, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ridicate, considerând că prevederile criticate nu contravin dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 iunie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 85/2000, **Curtea de Apel București — Secția contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1999 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/1997 privind regimul accizelor și al altor impozite indirecte, modificată prin Legea nr. 148/1999**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Miracol Impex” — S.R.L. din Fetești într-o cauză civilă având ca obiect anularea procesului-verbal întocmit de Administrația financiară Fetești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1999 contravin următoarelor dispoziții:

— art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece s-a încălcat principiul neretroactivității legii civile. Prin faptul că a fost obligat la plata de accize stabilite unor mărfuri pentru care, în momentul achiziționării, acestea nu se plăteau, autorul excepției apreciază că prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1999 reglementează o situație juridică născută înainte de apariția sa, ceea ce face ca să își producă efecte pentru trecut. La momentul achiziționării combustibilului nu exista obligația comercianților de a plăti accize. Prin intrarea în vigoare a ordonanței, societatea comercială care avea în felul acesta stocuri de carburanți nu mai trebuia, în mod normal, să plătească accize;

— art. 41 din Constituție, care protejează proprietatea privată. Se consideră că la data de 1 martie 1999, când autorul excepției era proprietarul carburanților, aceștia au fost achiziționați în condițiile în care știa că nu trebuie să plătească accize. În aceste condiții, prin prevederile ordonanței criticate, a fost obligat la plata accizelor și pentru trecut, adică pentru stocul existent în depozit în momentul apariției actului normativ, ceea ce constituie o încălcare a dispozițiilor constituționale menționate.

Curtea de Apel București — Secția contencios administrativ, exprimându-și opinia, a apreciat că excepția de neconstituționalitate ridicată este întemeiată, deoarece art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1999, obligând agenții economice la plata accizelor și pentru carburanții auto existenți în stoc când nu se plăteau accize, are caracter retroactiv, încălcând astfel dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1999 nu conține nici o dispoziție cu caracter retroactiv. Sumele reprezentând diferențele dintre valoarea majorată a accizelor stabilite prin actul normativ și valoarea accizelor achitate fie în vamă, fie la achiziționarea de pe piața internă se datorează din momentul livrării stocurilor inventariate. Prevederile criticate nu contravin nici dispozițiilor art. 41 din Constituție, care stabilește protecția proprietății private, deoarece sursa înregistrării diferentelor de preț o reprezintă majorarea accizelor, influența determinată de aceasta regăsindu-se la nivelul prețului de desfacere a carburanților auto. Or, legiuitorul a dispus, potrivit competenței sale, ca diferențele să urmeze regimul accizelor, prin aceasta urmărindu-se asigurarea acelorași condiții de reflectare a influenței rezultate din majorarea accizelor pentru toți agenții economici, fără discriminare.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale numai în măsura în care data livrării stocurilor inventariate, în funcție de care se stabilește exigibilitatea obligației bănești, se situează după momentul intrării în vigoare a ordonanței. Din modul de redactare a art. II alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1999 rezultă un înțeles care contravine art. 15 alin. (2) din Constituție privitor la neretroactivitatea legii.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din

Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Din examinarea încheierii prin care a fost sesizată Curtea Constituțională, precum și a susținerilor autorului excepției formulate în dosarul cauzei rezultă că sunt criticate prevederile art. II alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1999 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/1997 privind regimul accizelor și al altor impozite indirecte.

Analizând aceste susțineri, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1999 a fost abrogată prin Legea nr. 148/1999 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/1998 pentru modificarea și completarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/1997 privind regimul accizelor și al altor impozite indirecte, lege ce a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 29 iulie 1999, dar, prin articolul unic al acestei legi, pct. 20, se menține textul normativ criticat, având același conținut, și se dispune introducerea lui la art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/1997. În aceste condiții obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. III alin. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/1997, articol introdus prin Legea nr. 148/1999 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/1998 pentru modificarea și completarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/1997 privind regimul accizelor și al altor impozite indirecte, potrivit cărora: „*Sumele reprezentând diferențele dintre valoarea accizelor, determinată pe baza sumelor fixe stabilite prin prezenta ordonanță de urgență, și valoarea accizelor achitate fie în vamă, fie la achiziționarea de pe piața internă a carburanților auto se fac venit la bugetul de stat, momentul datorării acestora fiind data livrării stocurilor inventariate.*”

Din analiza acestor prevederi legale rezultă că, deși actul normativ criticat a fost abrogat, textul de lege ce constituie obiectul excepției a fost preluat, cu același conținut, prin legea ulterioară, ceea ce face ca această excepție de neconstituționalitate care persistă să fie examinată de Curte. În acest sens Plenul Curții Constituționale s-a pronunțat prin Decizia nr. III/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/1997, articol introdus prin Legea nr. 148/1999 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/1998 pentru modificarea și completarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/1997 privind regimul accizelor și al altor impozite indirecte, excepție ridicată de Societatea Comercială „Miracol Impex” — S.R.L. din Fetești în Dosarul nr. 85/2000 al Curții de Apel București — Secția contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 octombrie 2000.

PRESEDINTE,
prof. univ. dr. **Ioan Muraru**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
